

Paspoort Roemenië in Boekarest, Sinaia, het Bucegi gebergte, Târgoviste

Reisverslag augustus 2014

Als makers van de website www.paspoortroemenie.nl vinden we dat we moeten controleren wat we op onze website plaatsen. Daarom gaan we één tot twee keer per jaar naar Roemenië om zelf te zien wat er verbeterd is, welk pension opeens niet meer bestaat en welke nieuwe camping hard aan de weg timmert. Omdat Roemenië groot is kiezen we telkens een andere hoek. Deze keer hadden we de enige gids over Roemenië in het Nederlands mee die nog geactualiseerd wordt: **de National Geographic**. Het was al een aantal jaren geleden dat we samen in Roemenië waren.

We vlogen deze keer met de populaire Hongaarse maatschappij **Wizzair vanuit Eindhoven**. Boeken gaat via internet, wel wat veel opties die je aan en uit kunt vinken, maar loopt prima en de vliegtuigen zien er goed uit. We ontdekten dat de stop van het uit Boekarest komende vliegtuig in Eindhoven maar een half uur is, kennelijk is dit voldoende tijd om te tanken en in en uit te laden. Omdat je ruimbagage extra moet betalen, namen we één grote koffer mee, waarin we twee flinke weekendtassen deden, je mag bij Wizzair 32 kg meenemen. We kwamen aan op Henri Coanda, dat nog steeds beter bekend staat als Otopeni.

We hadden een kamer geboekt in het bij ons bekende **hotel Charter** in Baneasa (www.hotelcharter.ro). Het hotel is eenvoudig en schoon en serveert vanaf 3.30 uur een gratis ontbijt, voor de mensen die vroeg weg willen. Bovendien werden we gratis opgehaald. Dit kan zo nodig de hele dag, je kan ook naar het vliegveld gebracht worden. Er is gratis wifi. Voor avondeten is er aan de overkant van de DN1 de McDonald's, voor een betere maaltijd zal je met een taxi naar de stad moeten; het restaurant op het vliegveld Otopeni bleek om 18.00 gesloten. Hotel Charter werkt samen met een autoverhuurbedrijf. De volgende ochtend stond om 9.00 een huurauto voor ons klaar. Voor de mensen die vanaf Otopeni gelijk naar het centrum van Boekarest willen, vertrekken er vanaf het vliegveld twee buslijnen: 783 naar Piatra Unirii en 780 naar Gara de Nord. De aangekondigde treinverbinding willen wij niet aanraden. Er gaat een shuttlebus naar een treinstation, waar overgestapt moet worden. Alle buskaartjes moeten in de kiosk gekocht worden. De taxichauffeurs op het vliegveld proberen vaak een te hoge prijs te vragen, houdt ze dus in de gaten: let op de prijs op het autoportier en zie of ze de taximeter gebruiken.

Onze eerste test was autoweg A3. De nieuwe autoweg begint vanaf de rondweg (centura) van Boekarest en gaat oostelijk van het meer van Snagov naar de rondweg van Ploiesti. Hier verder gaat het weer over de provinciale wegen langs Sinaia naar Brasov (DN1). De autoweg was mooi aangelegd, het viel ons op dat veel Roemenen de autoweg (nog) mijden, het was er niet druk. Toen we de richting **Snagov** op de borden zagen staan, besloten we een bezoek te brengen aan het beroemde klooster op het Snagov eiland. Jaren geleden

zouden we met een roeiboot overgezet worden, zoals beschreven in onze Lonely Planet, dat lukte toen niet. Nu blijkt het eiland met een brug verbonden te zijn. Het parkeren is gratis, maar de omwonenden werpen zich graag op als parkeerwachter. Het eiland is maar klein, de kerk is schitterend, voor de iconostase is het **graf van Vlad Tepes**, alias Dracula. We vervolgden de A3.

In de National Geographic gids staat een mooi kasteel aangekondigd in het dorp **Brebu**. Het kasteel was ons onbekend, dus gingen we bij Campina de weg af (DN1). Het was gebouwd door Basarab en Brancoveanu in de 17^e eeuw. Behalve de toegangspoort en de muur was er weinig meer over. De

moorie kloosterkerk stond er nog en in het plantsoen lagen stenen kanonskogels. Achteraan was in het herenhuis een van de vele musea van Roemenië. We gingen verder naar Sinaia, het Peles Paleis hadden we al vaker bezocht, daarom gingen wij naar het ernaast staande **Pelisor Paleis**: Schitterende art nouveau, maar wel erg veel geld uitgegeven door Koning Ferdinand en zijn vrouw Maria. Uit de Lonely Planet haalden we restaurant **Snow**, vlak bij de skilift, ingericht in Oostenrijkse stijl. Voor de overnachting gingen we naar Hotel **Cota 1400**, een wintersporthotel hoog in de bergen.

De volgende dag wilden we met de bergbaan van Busteni het **Bucegi gebergte** in. Er stond echter zo'n lange rij wachtenden bij de lift, dat we besloten op een andere manier naar boven te gaan. We gingen met de auto over de DN71 tot Glod. Via een steenslagweg reden we naar het Balbocimeer. Gelukkig was een deel van de weg nieuw geasfalteerd. Rondom het meer werd druk gekampeerd, hoe de caravans boven kwamen was ons een raadsel. In de bergbaan hier (Pestera – Babele) was plaats genoeg, zo konden we eindelijk de beroemde **Sfinx** en **Babele** zien, door erosie ontstane natuurlijke steensculpturen. 's Avonds overnachten we in Hotel **King** in **Târgoviste**, niet voordat we in het tuinrestaurant naast de Chindiei Toren aten, naast de ruïnes van het koninklijk hof uit de 14^e eeuw.

In Târgoviste stonden de laatste dagen van **Ceausescu** op ons programma. Enkele jaren geleden hadden we al eens een poging gewaagd de plaats van de berechting van Nicolae en Elena te bekijken, maar we werden niet toegelaten. Kortgeleden stond er, zelfs in de Nederlandse, kranten dat de kazerne bij het station een Ceausescu Museum zou worden. We kregen nu alle gelegenheid alle plaatsen te bekijken en te fotograferen. De moderne techniek kwam ons geheugen te hulp toen we in de kamer

van de berechting een filmpje van You Tube op onze telefoon lieten afspelen met de gebeurtenissen uit 1989.

We realiseerden dat we hier niet ver uit de buurt waren van de Nederlandse camping Panorama in Rucar. Enige jaren geleden was er een discussie over de toegangsroute van de camping. De weg blijft steil, maar het uitzicht boven is mooi.

Daarna volgden we de autoroute door het **lezer-gebergte**, beschreven in de National Geographic. Acht kilometer ten noorden van Târgoviste ligt het mooie klooster **Dealul**. Over DN73 richting Campulung. Rechtsaf is de DJ19 naar het helenklooster in **Namaesti**. In een grot in de bergen is een kerk gebouwd. Op zondagochtend kan het hele dorp meegenieten van het gezang. In Jidava bezochten we de resten van het Romeinse fort op de Romeinse grens met Dacië. In **Corbii de Piatra** (bij Domnesti de DN73C af) brachten we een bezoek aan de Rotskerk Petrus en Paulus in de 14^e eeuw gesticht. Er waren mooie oude iconen. Naast de kerk was een uitgegraven nis: het Tribunaal, waar recht werd gesproken. De kerk was een bezoek waard! We gingen verder naar Curtea de Arges, het eindpunt van de Transfagarasanul vanuit Transsylvanië. Wij reden in ijltempo naar Pitesti, de geboorteplaats van mijn Dacia Stepway. Hier vandaan wilden wij nog eens zien hoe de oudste autoweg erbij ligt. We beoordeelden de weg als uitstekend wat asfalt betreft. De weg heeft 2 x 2 rijbanen, de A3 heeft er een stukje 2x3, verderop 2x2. We kwamen in korte tijd bij de centura van Boekarest, staken die over en reden door tot het **Ibis Hotel** bij Gara de Nord. Hier stond de autoverhuurder klaar om onze auto op te halen. Tot onze verbazing werd er € 10 schoonmaakkosten in rekening gebracht, wat we nooit eerder in Roemenië hadden meegemaakt. Het Ibis Hotel is een nogal onpersoonlijk, maar wel netjes hotel voor een redelijke prijs op een centrale plaats aan de metro. Alleen het ontbijt vonden we vrij duur.

Bij ons zoveelste bezoek aan **Boekarest** hadden we weer enkele dingen op ons programma gezet. Allereerst lieten we ons door een taxi brengen naar het woonhuis van Ceausescu aan de Str. Primaverii. Dit is momenteel in het bezit van de regering die het gebruikt voor belangrijke ontvangsten, zoals in Nederland het Catshuis. De regering wil van het gebouw af, het staat te koop. Het gebouw staat in de Lonely Planet vermeld, maar ter plaatse is niets te zien, de protserige woning is door hoge hekken met rietmatten omgeven, er mag niet gefotografeerd worden! We lieten ons door dezelfde taxi naar de beroemde **Bellu begraafplaats** brengen, in het zuiden van de stad voorbij het Kinderpark (Parcul Tineretului). In eerste instantie werden we onvriendelijk ontvangen met onze camera, maar na enig gepraat zonder steekpenningen, liep een van de bewakers met ons mee naar de graven van de

dichter Eminescu, de historische vlieger Aurel Vlaicu (ja, er is zelfs een camping naar hem genoemd!) en Henri Coanda, naar wie het vliegveld in Otopeni is genoemd. We zagen ook de eregraven van de slachtoffers van de Revolutie van 1989. We namen de metro naar Unirii, een dagkaart is heel handig en kost maar 6 lei (iets meer dan € 1,20). We wilden de wijk **Lipscani** niet missen en slenterden langs Hanul lui Manuc, het Prinselijk Hof en de passage Vilacrosse. In de wijk is de boekwinkel Eminescu, in de kelder is een paradijs met boeken. Aan de overkant van de drukke Blvd. Bratianu ging de wijk vroeger door. Nu staat er de St. Georgekerk, waar Brancuveau begraven is. We wandelden langs het Joodse erfgoed: de Koorsynagoge, het Joods theater en de Joodse hoofdsynagoge. We belandden in de wijk ten oosten van Unirii, waar nog steeds de overblijfselen te zien zijn van de aardbeving en de systematisering. We dineerden in een leuk restaurant in Lipscani, Crama Domneasca, met uitzicht op het Prinselijk Hof.

